

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Nu er fru Lis Starcke jo nyt medlem her i tinget, og jeg skal derfor sige, at folketinget har fået en sådan oplysning, idet det er meddelt markedsudvalget, at på det Rådsmøde i De europæiske Fællesskaber, der fandt sted den 17. september i år, hvor man traf beslutning om en fælles energipolitisk strategi i Fællesskabet, tog den danske udenrigsminister forbehold, for så vidt angår anvendelse af kernekraft i Danmark, og gjorde det under henvisning til, at det var et spørgsmål, som det danske folketing ikke havde taget stilling til, og man kunne naturligvis ikke på nogen måde præjudicere folketingets stilling.

Dette forbehold er taget til efterretning af de øvrige medlemslande. Jeg kan altså bekræfte, at folketinget står aldeles frit i sin holdning over for en kommende beslutning vedrørende opførelse af kernekraftværker.

Lis Starcke (DR):

Jeg vil gerne takke handelsministeren for det klare svar, som vi selvfølgelig vil holde handelsministeren fast på ud i fremtiden, idet vi fra retsforbundets side dårlig kan forstå, at man, hvis man får en fælles energipolitik, vil kunne holde et enkelt spørgsmål udenfor.

På den anden side er jeg godt klar over, at handelsministeren meget stærkt sagde det også under forhandlingerne den 18. april i år, at sikkerhedsproblemerne i forbindelse med opførelse af atomkraftværker i Danmark er af en sådan karakter, at folketinget nødvendigvis må deltage i beslutningsprocessen herom. Og lidt senere i samme spalte — Folketingstidende 1973-74 (2. samling) sp. 5048 — sagde handelsministeren, „at spørgsmålet om indførelse af kernekraftværker i Danmark må afgøres af folketinget. Men lige så rigtigt er det efter min mening, at ansvaret for den praktiske gennemførelse af en beslutning må ligge hos regeringen og de i øvrigt kompetente forvaltningsorganer.“

Vi er tilfredse fra retsforbundets side med, at det skal ske på denne måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inge Fischer Møller* (S) til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at fremsætte ændringsforslag til lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, således at der kan ydes lægelig vejledning vedrørende anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder uden hensyn til alder?“

(Spm. nr. 21).

Skriftlig begrundelse.

Da indenrigsministeren har bebudet, at loven skal op til revision i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden, finder jeg det naturligt, at loven om svangerskabshygiejne også ændres på andre områder. Ifølge sundhedsstyrelsens medicinalstatistiske kontor viser det sig desværre mod forventning, at en ret stor gruppe unge piger under 15 år har måttet benytte sig af loven om svangerskabsafbrydelse. Dette skyldes utvivlsomt, at det efter lov om svangerskabshygiejne er ulovligt at yde sådan hjælp til piger, der ikke er fyldt 15 år.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Som det også er anført i begrundelsen for spørgsmålet, agter jeg i nær fremtid at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp. Ved forslaget, som er en følge af, at lov om social bistand har ophævet lov om mødrehjælpsinstitutioner, pålægges amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner ansvaret for varetagelsen af den individuelle oplysningsvirksomhed om svangerskabsforebyggelse, som hidtil har været forestået af mødrehjælpsinstitutionerne og private foreninger, mens landsdækkende propaganda og oplysningsvirksomhed fortsat vil påhvile staten.

I lovforslaget er ikke medtaget en ændring af den bestemmelse, hvorefter der ikke kan gives vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder til personer, der er under 15 år, medmindre vejledningen gives i forbindelse med svangerskab.

Jeg er imidlertid velvilligt indstillet over for, at folketinget drøfter dette aldersproblem. En ophævelse eller en sænkning af aldersgrænsen rejser dog forskellige spørgsmål, bl. a. vil det betyde en yderligere begrænsning af forældrenes myndighed over